

07/12/2021

Βέροια: Αγρυπνία στη μνήμη του Γέροντα Γερασίμου Μικραγιαννανίτη

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας](#)

© GerBekes IMBNK

Ιερά Αγρυπνία τελέσθηκε με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 30 ετών από της μακαρίας κοιμήσεως του οσιακής μνήμης Γέροντος Γερασίμου του Μικραγιαννανίτου, Υμνογράφου της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας, χθες το βράδυ (Δευτέρα, 6 Δεκεμβρίου) στο Ιερό Παρεκκλήσιο του Αγίου Γερασίμου του εν Κεφαλληνία στο άβατο της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά Βεροίας.

Της Ιεράς Αγρυπνίας προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, πνευματικό τέκνο του μακαριστού Γέροντος, ενώ συμμετείχε μόνον η αδελφότητα της Ιεράς Μονής.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: **Άγρυπνήσαμε απόψε μέ άφορμή τή συμπλήρωση τριάντα έτών από τήν όσιακή κοίμηση του μακαρία τή λήξει γενομένου και όσίως βιώσαντος Γέροντος Γερασίμου Μι-κρα-γιαννανίτου, του Μεγάλου Ύμνο-γράφου τής Μεγάλης του Χριστού Έκκλησίας, έδω στό ιερό Παρεκκλήσιο του άγίου Γερασίμου του έν Κεφαλληνία, του όποιου ό άοίδιμος Γέρων ύπήρξε όχι μόνον όμώνυμος αλλά και όμότροπος.**

Γι' αυτό και ίσχύει και για τόν μα-καριστό Γέροντα Γεράσιμο, τή με-γά-λη αυτή σύγχρονη μορφή τής Έκκλησίας μας, τήν καλλικέλαδο άηδόνα όχι μόνο του Άθωνος αλλά και όλοκλήρου τής Όρθοδό-ξου Έκκλησίας, ή προτροπή του ού-ρανοβάμονος άποστόλου Παύ-λου, «μνημονεύετε των ήγουμέ-νων ύμών ... ών άναθεωροΰντες τήν έκβασιν τής άναστροφής μι-μεΐσθε τήν πίστιν».

Αυτή ή πίστη έφερε τόν Γέροντα νεαρό στό Άγιο Όρος, σέ ήλικία 18-20 έτών, και μάλιστα όχι σέ ένα μοναστήρι, σέ ένα κοι-νό-βιο, αλλά «έν γή έρήμω και άβά-τω και άνύδρω», στή Μικρή Άγία Άν-να, στήν έρημο του Άγίου Όρους. Και αυτή ή πίστη, ή μεγάλη, ή άκλόνητη στόν Χριστό, τόν κρά-τη-σε στόν τόπο, άκόμη και όταν ό Γέροντάς του τόν έγκατέλειπε μετά από δύο χρόνια, νέο μοναχό και νέο στήν ήλικία, έκτε-θει-μένο στίς παγίδες και στίς έπι-θέ-σεις του πονηροΰ. Όμως ή

πίστη του αυτή και ή σταθερότητά του στην επιλογή που έκανε, του έφερε τή χάρη και τήν εύλογία του Θεού, που αποκαλύφθηκε όφθαλμοφα-νώς σέ έναν έναρτο μοναχό, τόν Γέροντα Έφραίμ τόν ταλαίπωρο, όπως όνομαζόταν.

Ό όσιος αυτός Γέροντας περνούσε μιά ήμέρα έξω από τήν Καλύβη του τιμίου Προδρόμου, όπου ζούσε τό-τε ό π. Γεράσιμος, νέος τότε, και είδε νά υπερίπταται ό τίμιος Πρόδρομος. Έκπληκτος τότε τόν ρώτησε: «Τί κάνεις έδω, τίμιε Πρόδρομε;» Και έκείνος του άπήντησε: «Κάθομαι έδω και φυλάω τό καλογέρι που μου άνάβει τά καντήλια».

Ή πίστη όμως αυτή του Γέροντος στηριζόταν και ένισχυόταν και μέ τήν προσευχή, διότι ή ζωή του Γέ-ρο-ντος υπήρξε μιά διαρκής προ-σευ-χή, είτε μέσα στον ναό είτε στό κελί του είτε όταν συνέθετε τίς άκο-λουθίες, άδιαλείπτως προσήύ-χετο, μέ όλη τή θερμή τής ψυχής του.

Σύμφωνα μέ τή μαρτυρία του μα-καριστου Γέροντος Διονυσίου του Μικραγιαννανίτου, του πνευματικού μας, όταν ό ίδιος ήταν νεαρός μοναχός και ζούσε στό παρακάτω κελί, μα-ζί μέ τόν Γέροντα Άβιμέλεχ, μιά νύκτα, τήν ώρα που σηκώθηκαν για νά διαβάσουν τήν Άκολουθία, ό Γέρων Άβιμέλεχ βγήκε από τόν ναό και κατευθύνθηκε προς τήν αύ-λή. Μία περίεργη λάμψη τόν έκανε νά στρέψει τό βλέμμα του προς τόν Τίμιο Πρόδρομο, όπου άσκήτευε άκόμη μόνος του ό Γέ-ρων Γεράσιμος. Και τότε είδε νά φλέγεται ό ναός του τιμίου Προ-δρόμου και ή λάμψη νά βγαίνει από τό παράθυρο.

Έπέστρεψε στον ναό, όπου ό π. Διονύσιος συνέχιζε νά διαβάζει τήν Άκολουθία, και του είπε ότι πήρε φωτιά ό ναός του τιμίου Προ-δρόμου και πρέπει νά σπεύσουν γρήγορα νά βοηθήσουν τόν π. Γερά-σιμο που κινδύνευε.

Όντως έτρεξαν και οι δύο όσο πιο γρήγορα μπορούσαν και έφθασαν στό παράθυρο από όπου έβγαινε ή λάμψη τής φωτιάς. Όταν πλησία-σαν και κοίταξαν μέσα στον ναό, τά έχασαν. Ό π. Γεράσιμος προσευχό-ταν γονατιστός και όλος ό ναός ήταν πλημμυρισμένος από θεϊο και ούράνιο φως, του όποιου ή λάμψη ήταν αυτή που έβγαινε από τό πα-ρά--θυρο και τούς είχε κινητοποιή-σει.

Τότε ό Γέρων Άβιμέλεχ, άγιος και αυτός μοναχός, πήρε τόν π. Διονύσιο από τό χέρι και του εί-πε: «Ό Γέρων Γεράσιμος έχει πνευ-ματική κατάσταση, άς μήν τόν ένο-χλήσουμε, πάμε νά φύγουμε». Και έτσι επέστρεψαν και συνέχισαν τήν Άκολουθία τους.

Όταν τήν επόμενη ημέρα συνα-ντή-θηκαν και είπαν στον Γέροντα Γεράσιμο τό περιστατικό, εκείνος από ταπείνωση έκανε ότι δέν κατα-λάβαινε γιατί τοῦ μιλοῦσαν.

Αὐτή ἡ πνευματική ἐμπειρία δέν ἦταν ἡ μοναδική πού εἶχε προσευ-χόμενος ὁ μακαριστός Γέροντας, ἐπε-δίωκε ὅμως νά τίς ἀποκρύπτει και ἐλάχιστες μόνο φορές μποροῦ-σαν νά καταλάβουν οἱ πατέρες και οἱ συνομιλητές του ὅτι πίσω ἀπό τά λόγια του γιά τόν Χριστό, γιά τήν Κυρία Θεοτόκο ἢ γιά τούς ἁγίους κρυβόταν κάποια οὐράνια ἐμπει-ρία. Καί ἐπέτρεπε στον ἑαυτό του νά ὑπαινιχθεῖ αὐτή τήν ἐμπειρία γιά νά ἐνισχύσει τόν συνομιλητή του, ὅπως ἔκανε κάποτε μέ τούς μα-θητές ἐνός κατηχητικοῦ σχο-λείου πού συνάντησε στό πλοιάριο γιά τό Ἅγιο Ὅρος. Ὅταν τόν ρώτη-σαν «πῶς εἶναι, Γέροντα, ὁ Χριστός;» γιατί ὁ καθηγητής τους τούς εἶχε πει ὅτι ἦταν «ἀδύνατος, ψηλός και φυμα-τι-κός», ὁ Γέροντας τούς τόν περιέ-γρα-ψε λέγοντας «Τί εἶναι αὐτά πού σᾶς λένε; Ὁ Χριστός μας εἶναι δυνα-τός, ὠραῖος, λάμπει τό πρό-σωπόν του». Καί ὅταν οἱ μαθητές τόν ρώτησαν «και ποῦ τό ξέρετε ἐσεῖς, Γέροντα», ὁ Γέρον Γεράσιμος τούς εἶπε «Τόν εἶδα, παιδιά μου, και εἶναι πα-νέμορφος και λάμπει ὑπέρ χιλίους ἡλίους ...». Καί σταμάτησε ἀπότομα, γιατί κατάλαβε ὅτι εἶχε παρασυρ-θεῖ και εἶχε ἀποκαλύψει τή Θεο-φά-νεια, ἡ ὁποία ἐπιβεβαιώθηκε μετά τήν κοίμησή του, ὅταν οἱ πα-τέ-ρες τῆς Συνοδείας του βρῆκαν ἕνα αὐτόγραφο σημεῖωμα, στό ὁποῖο ὁ Γέροντας Γεράσιμος περιέγραφε τούς ἀγῶνες του, ὅταν ἀκόμη ζοῦσε μό-νος, και τήν οὐράνια ἐπίσκεψη τοῦ Κυρίου.

Ἐγραφε ὁ Γέροντας «... Ὁ Κύριος ἐπέβλεψεν και ἐξαπέστειλεν τό ἔλεός του. Παρῆλθεν ἡ ἀγωνιώδης αὐτή κατάστασις, ἣτις διήρκεσεν ἐπί δύο συναπτά ἔτη, κατά τά ὁποῖα εὐρέθην ὡς νά εἶμαι εἰς ἀσέληνον και ζοφώδη νύκτα, ἐγκαταλε-λειμ-μένος ἀπό πάντας, ὁ μόνος, μονώτα-τος εἰς μίαν ἔρημον, ἀλλ' εἶχα ἀπα-ρά-μιλλον ὑπομονήν ἐν τελείᾳ αὐ-τα-παρνήσει, ἕως ὅτου συνέβη ἡ ἐξῆς θεία ἐπίσκεψις. Εἶδον τόν Κύ-ριον, εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος, λάμποντα ὑπέρ τόν ἡλι-ον και μοῦ λέγει “Τί ἔχεις τέκνον μου; Δέν σέ ἐγκατέλειψα, εἶμαι πλη--σίον σου, σέ ἐδοκίμασα και ἤδη παρῆλθον ὅλα”».

Αὐτῆς τῆς θείας ἐμπειρίας ἀξιῶ-θη-κε ὁ Γέροντας δύο χρόνια ἀφό-του ἔμεινε ὁ μόνος στό Ἅγιο Ὅρος, μετά τήν ἀναχώρηση τοῦ Γέροντός του, και πάλευε σκληρά, σῶμα μέ σῶμα, μέ τόν σατανᾶ.

Ήταν ἡ ἀπά-ντηση τοῦ Χριστοῦ στήν ὑπομονή του, στήν πίστη του καί στήν ἀδιάλειπτη προσευχή του. Καί αὐτές τίς ἀρετές σύστηνε καί στούς ὑποτακτικούς του παράλ-λη-λα μέ τήν ταπείνωση καί τήν ὑπακοή.

Αὐτές συστήνει καί σέ ἐμᾶς, μαζί τήν προσήλωση καί τήν ἀφοσίωση στήν προσευχή κατά τήν ὥρα τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, διότι, ὅπως ἔλ-εγε, «οἱ ἅγιοι εἶναι παρόντες καί μᾶς παρακολουθοῦν καί μᾶς εὐλο-γοῦν» καί πολλές φορές τούς ἔβλεπε καί πολλάκις ἐπικοινωνοῦσε καί συνομιλοῦσε μαζί τους. Πολλές φορές ἐρχόταν νά τόν εὐχαριστήσουν γιά τίς Ἀκολουθίες τίς ὁποῖες συνέθετε μέ τόση εὐλάβεια, μέ τόση ἀγάπη, ἀφοῦ μελετοῦσε τή ζωή τους πρῶτα, καί κατόπιν, ὅταν τελείωνε καί ἔβγαινε ἔξω καί τόν συναντούσαμε, νομίζαμε ὅτι κατέβαινε ἀπό τό Θαβώρειο ὄρος. Ήταν φωτισμένος, ἔλαμπε μέσα στό ἄκτιστο φῶς τῆς θείας Μεταμορφώσεως.

Ὁ Γέροντας εἶχε τήν πλούσια εὐ-λογία καί τοῦ Θεοῦ καί τῆς Κυρίας Θεοτόκου καί τῶν ἁγίων πού ὕμνη-σε, εἶχε τήν εὐλογία νά ζεῖ μέσα στή χάρη καί τήν εὐωδία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καί ἀξιώθηκε νά προεῖπει καί τήν κοίμησή του. «Θά εἶναι Σάββατο καί ἐν καιρῷ χειμῶ-νος», εἶχε πεῖ 20 ἡμέρες νωρίτερα σέ κάποιον προσκυνητή, ὁ ὁποῖος εἶχε ἐκφράσει τήν ἐπιθυμία, ὅταν κοιμηθεῖ ὁ Γέροντας νά παρευρεθεῖ στήν κηδεῖα του. Καί τοῦ εἶπε: «Δέν θά μπορεῖς, πατέρα μου», ἦταν ἱερεύς, «διότι θά εἶναι καί Σάββατο καί θά εἶναι καί καιρός χειμῶνος». Καί πράγ-ματι τά ξημερώματα τοῦ Σαββάτου τῆς 7ης Δεκεμβρίου μέ τό νέο ἡμε-ρολόγιο, στίς 1 καί 40 τό πρωί, ἐπι-καλούμενος τρεῖς φορές τόν ἅγιο Νεκτάριο, τόν ὁποῖο εἶχε γνωρίσει στά νεανι-κά του χρόνια, ἐκοιμήθη, γιά νά με-ταβεῖ «ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος ... ἀλ-λά ζωή ἀτελεύτητος»· γιά νά προσεύχεται ἀπό ἐκεῖ γιά ὅλους μας, ὑμνῶντας διηνεκῶς τόν Χρι-στό μετά πάντων τῶν ἁγίων.

Νά ἔχουμε καί ἐμεῖς πού τόν τιμοῦ-με ὡς πνευματικό μας πατέρα, παπ-ποῦ καί προπάτορα τήν εὐχή του νά μᾶς προστατεύει καί νά μᾶς στηρίζει στόν ἀγῶνα μας.

[Για φωτογραφίες κάνετε κλικ ἐδῶ](#)